

עין משפט גד מצוה

צַבֵּה א מיי פ"ג מה"ל שנטה ה' י טושי"ע ח"מ סימן קע סעיף ב': ק ב מיי פ"ו מהלכות גזילה הלכה י' ופ"ה מהלכות זביה וזמנה ה' ג סג עשין עג טושי"ע ח"מ סף' רעג סעי' יג' וסימן שע סעיף ד':

קא ג מיי פ"ו מה"ל גזילה ואפדה ה' י' עמג עשין עד טושי"ע ח"מ סימן ע"ב סעיף א':

קב ד מיי פ"ו מהלכות גזילה הלכה י' סג עשין עד טושי"ע ח"מ סף' רעג סעי' טו' וסימן שע טושי"ע ח"מ סימן קעל:

קג ה מיי פ"ה מהלכות ממתות עיני ה' ט ותי' פ"י מהלכות ע"ז הלכה ה סגמ' לזיון רפד' וטושי"ע י"ד סימן קעל סעיף ג':

קד ו מיי פ"ד מהלכות כבוד הלכה ב' ט' כלי המקדש הלכה ב' וטושי"ע א"ח ס' רל סעיף ג':

קה ז מיי פ"ו מהלכות כבוד הלכה ו' סג עשין עד טושי"ע א"ח סימן קע סעיף ג':

קו ח מיי שע"ה סג עש טושי"ע א"ח ס' קסו סעיף א':

קו ט מיי פ"ב מה"ל מפלה הלכה י' עמג עשין עד טושי"ע א"ח סימן קעל סעיף ו':

י ומי' שע טושי"ע שע סעיף ט':

קכ ח טור שיע' שע סעיף ח':

נמ:

וְיִטְוֹל מְנַה יְפֵה רֵאשׁוֹן.

עני או חצברים המסובין בסעודה אכל צמידו לשותפות לא דלמרינן בפי' מקום שנהגו (פסחים דף ז'): דהנותן עינו בחלק יפה אינו רואה סימן ברכה לעולם א"ט): **אב"ל** בשני ובחמישי יא. אומר

ר"ת הני מילי לדידמי דבחול הוו טרידי במלאכתן ולא שכיחי אכל לדידן^[ב] שכיחי בשני ובחמישי כמו ציו"ט:

דאפי' רבי אמי ורבי אסי בהני

חשיבו בו'. משמע דאי לאו הכי אסור אפי' הוא גדול מכל בני עירו והא דלמר בסוף מגילה (דף כה.) א"ר פרידא מימי לא ברכתמי לפני כהן ופריך הש"ס ממכס הקורא אחר כהן עם הארץ דחייב מיתה ומוקי לה בשוין ועל כרחק לאו שוין ממש דא"כ מאי רבותיה ללא אחא לפוקי הוו ע"ה^[ג] וצריך למימר נמי דכולהו כהן כפופין לרבי פרידא^[ד] דאי לאו הכי מאי רבותיה אי נמי הא דבעי הכא כייפי היינו בשצטות ויזיט ור' פרידא אפילו בשני ובחמישי לא קרא: **נתפרדה** החבילה.

ה"ר יצחק ברבי יהודה מפרש דקורא לו במקום הראוי לו והא דלמר בכתובות (דף כה.): מוחזקינה בזה שהוא כהן שקרא אחריזי לוי^[ה] כריך לומר דקיי ליה דלא קרא^[ו] במקום הראוי גדול היה משלפניו או קטן משל אחריזי: **ב' קאמרינן** באותו בהן. למאי דמקון דהקורא את המגילה (דף כא.): שכל אחד מצדן לפניו ולאחריה ניחא ואפילו לפי מאי^[ז] דמתן (שם) הפותח מצדן לפניו וחומס מצדן לאחריה כריך לומר צאומי כהן שקורא פעמיים שהולך ויושב צינמים דאי צבי"ח צבאי הוי מניכרז שמי קריאות כי היא דמניא צמוספתא דמגילה^[ח] אס לא היה שם אלא אחד ידיע לקרות קורא ויושב ועומד וקורא וזה היה^[ט] נמי קודם המקנה דלאחר המקנה שכל אחד מצדן לפניו ולאחריה לא כריך^[י] ומשם רבינו יהודה כענין דאס אין צבית הכנסת רק כהנים נמדד קורא במקום שצ"ח ועל כל פרשה יצרך לפניו ולאחריה: אס

הניזקין פרק חמישי גיטין

נזר הקרוז לאמה. אמת המים המצויאה מים מן הנהר לשדות ורגלין לעשות צורות שאס מיבש האמה ימלאו מן הצור ושקו השדות ומרגלין מי האמה לצור עד שיתמלאו ותקנו חכמים שיתמלאו צורות בשצדות העליונות שהן קרוינן למוזא האמה ואח"כ ימלאו התחתונים וכשהוא ממלאו^[א]) סוכר את האמה עד שיתמלא:

מפני דרכי שטום. שלח תהא מחלוקת צייניהס איני אסכור ראשון דהא תקנתא דרבינן הכי ואע"פ שאינו דין: **מלודוס** חיה כו'. מדאורייתא כל כמה דלא מטא לדידה לאו גזל הוא ובגמ'^[ב] מפרש ליה במצודות שאין להן מוך דליקמי ליה כליו: **גזל גמור**. בגמרא^[ג] מפרש גזל גמור מדצריהס. וטעמא דרבי יוסי ככולהו דקסבר עשו מפני דרכי שלום את שאינו זוכה לקניות קנין גמור כזכה: **המנקה** חומק כמו ונקף סכני היער (רשעי') וכמו ונשאר צו ועלוות כנוקף זית (שם י'): **גב' ויסנה**. שיקראו זה כהנים והדר בני לוי: **וקדשפו**. כי את

וגו': **לפסוח ראשון**. כלל דבר כבוד צין צמורה צין צישיצה הוא ידבר צראש: **ונצרך ראשון**. בסעודה: **ויעטול מנה יפה ראשון**. אס כל לחלוק עם ישראל כל דבר דצד לאחר שיתלקו צצוה אומר לו צור וטול איזה שמרצה לך **א"ל דאורייתא היא**. ותורה אמרה לך מפני דרכי שלום: **אלא אמר אביי** דרכי שלום דקמני מתני': **לנדמר**. אמא. רבה צר נחמני שהיה רבו: **אין ממטינין**. אין כריכינן להמתין: **הבזולע** כגון צעה"צ שהוא מצדן המזויא ואפי' הוא קטן: **הוא פושט ידו**. צקעה תחלה ללפס צו אס פרוטת המזויא:

לא שנו. דחולק כבוד לרבו: **אלא בסעודה**. כדאמרין: **אכל** לענין לקרות צמורה צבית הכנסת אין כהן חולק כבוד ללוי^[ד] ולוי ישראל דלא לימו שארז לאנצוי ומימרן אהא נמי קרינא צרישא והיינו דקמני ממטינין כהן קורא ראשון כו' כמה שכתב צמורה ואינו רשאי לחלוק כבוד דצדו ולשנותו מפני דרכי שלום: **רצ הוגא**. ישראל הוה: **נקטינן**. מסורת מאבצמינו: **נפפרדה חצילה**. נפסק הקשר. איצד הלוי את כבודו צצביל צצילתו הנפרדת ואינו קורא כלל כך אמר מורי הוקן ומורי ר' יצחק צן יהודה וכן סידר רצ עמרס. אכל מתלמדי מורי רבי יצחק הלוי שמעמי משמו שאין סדר לדבר להקדים לוי לישראל ומי שירצה יקדים: **קורא כהן**. במקום לוי: **מפני פגמו של ראשון**. שלח יאמרו הראשון אינו כהן ולקמניה פריך והא קא חזו דסליק ממנינא:

משוט פגס שניסס. לא ידעי איניש פגמא צבי מייניו ויאמרו ראשון אינו לוי לפיכך חזר וקרא לוי אי נמי שני אינו לוי אלא ישראל. ולקמניה פריך גצי כהן נמי אמאי ליכא נמי פגס שנייהס דאתו למימר שני לאו כהן הוא אלא לוי: **נאוסו כהן**. עצמו יחזור ויקרא צמקוס לוי: **דמוחזק לן בצבוה דהאי שני דכהן הוא**. ולא מצי למימר לוי הוא הלכך לראשון הוא דליכא פגמא: **ואפרכינן** דכוותיה על כרחק גצי לוי **דמוחזק לן בצבוה דהאי שני דלוי הוא**. ומאי פגמא איכא. אלא על כרחק היינו פגמא דלמרי אצוה ממורת נסיב או נמיניה (או) מן הגצעונים שגזר דוד עליהס^[ה] ואחליה מקדושת ליייה והוי ישראל פסול ובמקום ישראל קורא הכא נמי כהן שני אמו למימר כו'. **ואחליה**. מקדושת הכונה והרי הוא כשראל. ומשני הואיל וצלוי קרא ליכא פגמא דאי ס"ד חלל הוא סוף סוף לוי מי הוי שיקרא צמקוס לוי הלכך על כרחק מיון דצבוה כהן אין זה חלל ואין כהן פגס אלא לראשון: **ונמאן**. (י"ט) מי פגמו: **אינימא יחושצין**. עד שיגלל ס"ת: **הא קא חזו ליה**. להאי כהן ראשון דסליק למנין צעבה: **ליוזאין**. שלא יתימנו ויצאו: **אחריהן**. דכהן לוי: **מי**

מפני דרכי שלום. בור שהוא קרוב לאמה מתמלא ראשון מפני דרכי שלום במצודות חיה ועופות ודגים יש בהן משום גזל מפני דרכי שלום ר' יוסי אומר גזל גמור דעני המנקה בראש הוית מה שתחתיו גזל מפני דרכי שלום ר' יוסי אומר גזל גמור האין ממוחזין ביד עניי עובדי כוכבים בלקמ שכחה ופאה מפני דרכי שלום: **גב' מנה"מ** אמר רב מתנה דאמר קרא ויכתוב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי אמו אנא לא ידענא דכהנים אל הכהנים בני לוי נינהו אלא כהן ברישא והדר לוי רבי יצחק נפחא אמר מהכא² ונגשו הכהנים בני לוי אמו אנן לא ידעינן דכהנים בני לוי נינהו אלא כהן ברישא והדר לוי³ אשי אמר מהכא³ בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים ר' חייא בר אבא אמר מהכא⁴ וקדשתו לכל דבר שבקדושה⁵ תנא רבי רבי ישמעאל וקדשתו⁶ לכל דבר שבקדושה לפתוח ראשון ולברך ראשון וליטול מנה יפה ראשון א"ל אביי לרב יוסף מפני דרכי שלום דאורייתא היא א"ל דאורייתא ומפני דרכי שלום כל התורה כולה נמי מפני דרכי שלום היא דכתי' דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום אלא אמר אביי לכדמר⁷ דתניא ישנים ממתנין זה לזה בקערה שלשה אין ממתנין⁸ הברוצע הוא פושט ידו תחלה ואם בא לחלוק כבוד לרבו או למי שגדול ממנו הרשות בידו ואמר מר עלה לא שנו אלא בסעודה אבל בבהכ"ג לא דאתו לאינצויי אמר רב מתנה הא דאמרת בבהכ"ג לא לא אמרן אלא בשבתות ויומים טובים ושכיחי רבים אבל בשני ובחמישי לא אינו והא רב הונא קרי בכהני בשבתות ויו"ט שאני רב הונא דאפילו רבי אמי ורבי אסי

כהני חשיבי דא"י מיכף הוו כייפי ליה אמר אביי⁹ נקטינן אין שם כהן נתפרדה חבילה ואמר אביי נקטינן אין שם לוי קורא כהן אינו והאמר רבי יוחנן כהן אחר כהן לא יקרא משום פגמו של ראשון לוי אחר לוי לא יקרא משום פגם שניהם כי קאמרינן באותו כהן מ"ש לוי אחר לוי דאיכא פגם שניהם דאמרי חד מיינייהו לאו לוי הוא אחר כהן נמי אמריייהו לאו כהן הוא כגון דמוחזק לן באבוה דהאי שני דכהן הוא ה"ג דמוחזק לן באבוה דהאי שני דלוי הוא אלא אמרי ממורת או נתינה נסיב ופסליה לזרעיה הכא נמי אמרי גרושה או חלוצה נסיב ואחליה לזרעיה סוף סוף לוי מי קא הוי ולמאן אי ליושבין הא קא חזו ליה אלא ליוצאין שלחו ליה בני גלילא לרבי הלבו אחריהן מי

בבית ישן מפני דרכי שלום. בור שהוא קרוב לאמה מתמלא ראשון מפני דרכי שלום מצודות חיה ועופות ודגים יש בהן גזל מפני דרכי שלום ר' יוסי אומר גזל גמור דלוי מציאת חרש שוטה וקטן יש בהן משום גזל מפני דרכי שלום. שלח יאמרו הראשון אינו כהן ולקמניה פריך והא קא חזו דסליק ממנינא: **משוט פגס שניסס**. לא ידעי איניש פגמא צבי מייניו ויאמרו ראשון אינו לוי לפיכך חזר וקרא לוי אי נמי שני אינו לוי אלא ישראל. ולקמניה פריך גצי כהן נמי אמאי ליכא נמי פגס שנייהס דאתו למימר שני לאו כהן הוא אלא לוי: **נאוסו כהן**. עצמו יחזור ויקרא צמקוס לוי: **דמוחזק לן בצבוה דהאי שני דכהן הוא**. ולא מצי למימר לוי הוא הלכך לראשון הוא דליכא פגמא: **ואפרכינן** דכוותיה על כרחק גצי לוי **דמוחזק לן בצבוה דהאי שני דלוי הוא**. ומאי פגמא איכא. אלא על כרחק היינו פגמא דלמרי אצוה ממורת נסיב או נמיניה (או) מן הגצעונים שגזר דוד עליהס^[ה] ואחליה מקדושת ליייה והוי ישראל פסול ובמקום ישראל קורא הכא נמי כהן שני אמו למימר כו'. **ואחליה**. מקדושת הכונה והרי הוא כשראל. ומשני הואיל וצלוי קרא ליכא פגמא דאי ס"ד חלל הוא סוף סוף לוי מי הוי שיקרא צמקוס לוי הלכך על כרחק מיון דצבוה כהן אין זה חלל ואין כהן פגס אלא לראשון: **ונמאן**. (י"ט) מי פגמו: **אינימא יחושצין**. עד שיגלל ס"ת: **הא קא חזו ליה**. להאי כהן ראשון דסליק למנין צעבה: **ליוזאין**. שלא יתימנו ויצאו: **אחריהן**. דכהן לוי: **מי**

בבית ישן מפני דרכי שלום. בור שהוא קרוב לאמה מתמלא ראשון מפני דרכי שלום מצודות חיה ועופות ודגים יש בהן גזל מפני דרכי שלום ר' יוסי אומר גזל גמור דלוי מציאת חרש שוטה וקטן יש בהן משום גזל מפני דרכי שלום. שלח יאמרו הראשון אינו כהן ולקמניה פריך והא קא חזו דסליק ממנינא: **משוט פגס שניסס**. לא ידעי איניש פגמא צבי מייניו ויאמרו ראשון אינו לוי לפיכך חזר וקרא לוי אי נמי שני אינו לוי אלא ישראל. ולקמניה פריך גצי כהן נמי אמאי ליכא נמי פגס שנייהס דאתו למימר שני לאו כהן הוא אלא לוי: **נאוסו כהן**. עצמו יחזור ויקרא צמקוס לוי: **דמוחזק לן בצבוה דהאי שני דכהן הוא**. ולא מצי למימר לוי הוא הלכך לראשון הוא דליכא פגמא: **ואפרכינן** דכוותיה על כרחק גצי לוי **דמוחזק לן בצבוה דהאי שני דלוי הוא**. ומאי פגמא איכא. אלא על כרחק היינו פגמא דלמרי אצוה ממורת נסיב או נמיניה (או) מן הגצעונים שגזר דוד עליהס^[ה] ואחליה מקדושת ליייה והוי ישראל פסול ובמקום ישראל קורא הכא נמי כהן שני אמו למימר כו'. **ואחליה**. מקדושת הכונה והרי הוא כשראל. ומשני הואיל וצלוי קרא ליכא פגמא דאי ס"ד חלל הוא סוף סוף לוי מי הוי שיקרא צמקוס לוי הלכך על כרחק מיון דצבוה כהן אין זה חלל ואין כהן פגס אלא לראשון: **ונמאן**. (י"ט) מי פגמו: **אינימא יחושצין**. עד שיגלל ס"ת: **הא קא חזו ליה**. להאי כהן ראשון דסליק למנין צעבה: **ליוזאין**. שלא יתימנו ויצאו: **אחריהן**. דכהן לוי: **מי**

מסורת הש"ס

א) צ"מ יב. צעוות מאה.
ב) הארוית יג. א) שם,
ד) נדרים סב. מויק כח:
ה) עינין
ו) מוספות חולין פו. סדה
ז) ציטו.
ח) נצרות מה.
ט) מוספתא שם פ"הא,
י) מגילה כב.א.
יא) ענין פריש"י צעירובין ה. ד"ה
יב) האמרי.
יג) נכרש"י צרי"ף
יד) וצממלאין העליות
טו) סוכרין העלויים וכו',
טז) ונקמן סא.
יז) נסן,
יח) נכרש"י צרי"ף נוסף
יט) נכרש"י להוליוו צייניס,
כ) וצמרדי מוצא בשם רש"י:
כא) לוי לשאלא,
כב) נכרש"י עמ.
כג) וזיל למי רש"י.
כד) טו
כה) ועי' היכיכ מוספות מויק כח:
כו) וי'
כז) פ"ג מיו"ן,

תורה אור השלם

1. ויכתב משה את התורה הזאת ויתנה אל הכהנים בני לוי והשאים את ארון ברית יי ואל כל זקני ישראל:

דברים לא ט

2. ונגשו הכהנים בני לוי בי בם בחר יי אליהם לשרתו ולבקר בשם יי ועל פיהם יקרה כל ריב וכל נגע:
דברים כא ה
3. בני עמרם אהרן ומשה ויבדל אהרן להקדישו קדש קדשים הוא ובניו עד עולם להקדיש לפני יי לשרתו ולבקר בשמו עד עולם:

דברי הימים א כג יג

4. וקדשתו בי אתם אלהיהם ואת מקריב קדש יקרה לך בי קדוש אני יי מקדשכם:
ויקרא כא ח
5. דרכיה דרבי נעם וכל נתיבותיה שלום:

משלי ג יז

גליון הש"ס

תוס' ד"ה נפפרדה החבילה ה"ד יצחק ב"י משגיב מטכרי' נצית לוי כלל ד סימן ל' מצד דט"ס הוא וז"ל ר' יצחק הלוי:

מוסף רש"י

מצויאת חרש שוטה וקטן יש בהן משום גזל מפני דרכי שלום. שלח יאמרו הראשון אינו כהן ולקמניה פריך והא קא חזו דסליק ממנינא: **משוט פגס שניסס**. לא ידעי איניש פגמא צבי מייניו ויאמרו ראשון אינו לוי לפיכך חזר וקרא לוי אי נמי שני אינו לוי אלא ישראל. ולקמניה פריך גצי כהן נמי אמאי ליכא נמי פגס שנייהס דאתו למימר שני לאו כהן הוא אלא לוי: **נאוסו כהן**. עצמו יחזור ויקרא צמקוס לוי: **דמוחזק לן בצבוה דהאי שני דכהן הוא**. ולא מצי למימר לוי הוא הלכך לראשון הוא דליכא פגמא: **ואפרכינן** דכוותיה על כרחק גצי לוי **דמוחזק לן בצבוה דהאי שני דלוי הוא**. ומאי פגמא איכא. אלא על כרחק היינו פגמא דלמרי אצוה ממורת נסיב או נמיניה (או) מן הגצעונים שגזר דוד עליהס^[ה] ואחליה מקדושת ליייה והוי ישראל פסול ובמקום ישראל קורא הכא נמי כהן שני אמו למימר כו'. **ואחליה**. מקדושת הכונה והרי הוא כשראל. ומשני הואיל וצלוי קרא ליכא פגמא דאי ס"ד חלל הוא סוף סוף לוי מי הוי שיקרא צמקוס לוי הלכך על כרחק מיון דצבוה כהן אין זה חלל ואין כהן פגס אלא לראשון: **ונמאן**. (י"ט) מי פגמו: **אינימא יחושצין**. עד שיגלל ס"ת: **הא קא חזו ליה**. להאי כהן ראשון דסליק למנין צעבה: **ליוזאין**. שלא יתימנו ויצאו: **אחריהן**. דכהן לוי: **מי**

^[1] נגאה דליל קודם הספן דהא כתיב קול קדשמו ודוקא אס רזיה וכו'